

1. PRZYKRZE (1) *sb n*

L sg przykrzu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Stromizna, urwisko:

Wyrażenie przyimkowe: »po przykrzu«:

~ *Zwrot: »runąć się po przykrzu«: zaczem szatanowie wyfzedwfy od człowieka/ weszli weświnie/ i runęła się trzoda śprzykra (marg) poprzykrzu (-) [et impetum abiit grex per praeceps] w ieźioro/ i ieft zadufzona. MurzNT Luc 8/33, [k. 33 marg]. ~*

MP